

Børdam: Jeg skal heller ikke anvende mange Ord paa dette Lovforslag, saa meget mindre som jeg ved Sagens Behandling i Fjor havde Lejlighed til at udtale mig om min Stilling til Lovforslaget, og der desuden nu ikke er megen Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vil komme videre eller gaa igennem, og saa er det jo en ret teoretisk Diskussion, vi føre her. Jeg kan i det hele og store henholde mig til de Udtalelser, jeg er fremkommen med i Betænkningen. Lovforslaget er jo i alt væsentligt ens med det, som var fremme i Fjor. Der er ganske vist sket et lille Fremskridt, som jeg vil takke den ærede Ordfører for, og det er det, at man har forandret den Paragraf, hvorved hidtil en Mand kunde tvinges til at bruge en kvindelig Læge, mens en Kvinde altid havde Ret til at bruge en kvindelig Læge; det er ganske vist et Fremskridt, men ogsaa kun et meget lille Fremskridt. Ellers er Lovforslaget i det hele og store ganske ens med det, der var forelagt i Fjor.

Jeg skal indrømme, at der i den nuværende Ordning af vort Prostitutionsvæsen er en meget væsentlig Mangel; jeg betragter det som noget ganske uholdbart, at man, naar en Kvinde gør sig skyldig i Utugt som Erhverv, første Gang straffes hende for saa siden at legalisere og tolerere det. Det er et Punkt, som man maatte kunne komme over og faa ordnet paa en anden Maade. Men det, som er det centrale i dette Lovforslag, er jo, at Forslagsstillerne ville gaa med til at ophæve enhver Lægekontrol med Prostitution. Jeg ser ikke, hvad man naar ved dette; jeg tror, at det vil bidrage til, at de veneriske Sygdomme ville brede sig og brede sig i meget betydelig Grad, thi selv om man tror aldrig saa lidt paa Visitationens, Kontrollens Nytte, er det dog klart, at hver eneste Gang der gribes en Kvinde, som har en venerisk Sygdom, gøres hun i alt Fald for en Tid uskadelig, og i den Tid kan hun ikke smitte. Det er derfor ogsaa udtalt af Læger, der jo dog ere inde i de Sager, at der behøves intet Forsvar for Kontrollen, den forsvarer sig sely, og saa vidt mig bekendt, staa alle danske Lægeautoriteter, som give sig af med at behandle den Slags Sygdomme, paa det Standpunkt, at de ubetinget forsvare Kontrollen og ikke have turdet gaa med til at ophæve den. Jeg ved ganske vist, at der er andre Læger, især fra andre Lande, som staa paa et andet Standpunkt, men det er jo noget vanskeligt at parallelisere de forskellige Landes Forhold.

Ogsaa jeg tror, at der nu finder ret betydelige Politivilkaarligheder Sted, som man muligvis kunde komme ud over, men paa den anden Side tror jeg, at dette Lovforslag, som det er affattet, vil give Anledning til fuldt saa megen Politivilkaarlighed. Det er blevet fremført af de to sidste Talere, at § 2 vil give Anledning til langt større Politivilkaarlighed end den nuværende Lov, og jeg synes ogsaa, at § 1 vil give Anledning til stor Politivilkaarlighed. Jeg synes, at hvis det ikke er strafbart at opfordre til Utugt, har Stedet, hvor denne Opfordring sker, mindre at sige, vel at mærke, naar man ikke giver Anledning til at krænke den offentlige Velanstændighed. Det kan meget let tænkes, at en Opfordring til Utugt kan finde Sted paa et offentligt og for alle og enhver tilgængeligt Sted, uden at den offentlige Velanstændighed paa nogen Maade krænkes derved, og saa ser jeg ikke, hvorfor det skal straffes. Hvis det kun skal straffes, naar f. Eks. Politiet ser det, eller den ene eller den anden Part, som føler sig krænket ved den anden Parts Opførsel, angiver vedkommende og siger: Den Mand eller den Kvinde har paa det og det Sted opfordret mig til Usædelighed, tror jeg, at man vil komme ind i et Angiveri og i Forhold, som ville blive meget daarligere end de nuværende.

Hvad selve Lovforslagets Titel angaar, tillod jeg mig i Fjor at fremføre et Par Anker derimod. Da de ikke have frugtet, maa jeg maaske gentage dem. Det forekommer mig, at man ikke kan kalde det „Forslag til Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed“, thi efter min Mening er „offentlig Usædelighed“ et meget videre Begreb, som det er meget vanskeligt at definere. Der er saa mange Ting, som komme ind under offentlig Usædelighed, som slet ikke rammes af dette Forslag. Dernæst tror jeg heller ikke, at man ved en Lov kan modarbejde venerisk Smitte; den gamle Lov hedder „Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse“. Det er kun en lille Ting, men det er mere korrekt at tale om Modarbejdelse af den veneriske Smittes Udbredelse, thi den veneriske Smitte kan kun modarbejdes ved et Medicament eller en Behandling og ikke ved en Lov.

Jeg har sammen med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) foreslaaet, at alle Paragraffer skulde udgaa med Undtagelse af § 4, og jeg vil anbefale det høje Ting at stemme for dette